

TORNANT ALS AQÜEDUCTES

La set desperta l'enginyer francès

Espanya és una sequera. La majoria d'espanyols, si han vist algun ruixadet o qualsevol rajolí d'aigua dolça, ha estat només un moment just abans que la Casa d'Alba se'l trinqués d'un sol glop. De fet, hi ha molts espanyols i també catalans que realment han mort sense haver vist ploure en sa vida. També en això érem diferents respecte els nostres veïns del nord; per contra, compartíem aquesta característica més aviat amb el Sàhara —que, de fet, fins fa quatre dies també era possessió espanyola. Però el canvi climàtic amenaça ja als nostres veïns: la verda i democràtica França va rebutjar, durant dècades, les peticions espanyoles per a fer arribar l'excedent hidrogràfic francès a les àrides terres espanyoles. França s'hi negava, tot adduint que era un projecte costós, complex, parcial i sobretot innecessari.

Els darrers anys, els gavatxos porten un dèficit de precipitació d'un seixanta i un setanta per cent i ara s'han adonat que l'aigua és necessària i faran el que sigui —malgrat el pla sigui costós, complex i parcial— perquè, per a ells, sí és necessari humitejar la terra (ves per on!). Encara no està clar com es farà aquest repartiment d'aigua, però el que és segur és la bona pasta que

s'enduran les empreses que es dedicaran a construir les infraestructures i els estris que facin falta. Si cal, tornaran a construir aqüeductes romans, però l'aigua se la repartiran.

Com sempre, però, les previsions concerneixen un tipus de terres o, per a ser exactes, un tipus de propietari de les terres. Transportar aigua (encara que sigui de baixada) no és feina fàcil i els pressupostos es desapareixen. No tota la pagesia ni tota la ramaderia podrà assumir la construcció d'aqüeductes... En el millor dels casos, pagesos i ramaders en podran treure un sobresou, tot carregant pedres amunt i avall; però l'aigua civilitzada —encara més: romanitzada— que passi per canonades ben dissenyades, serà només patrimoni de la gran pagesia, dels de sempre, vaja. La resta de camperols francesos quedaran com els seus veïns espanyols, en la puta misèria i amb l'angoixada mirada clavada al cel, en espera d'alguna gota de pluja.

Dins el panorama desolador, una bona notícia per als que viuen a l'altra banda de la maleïda frontera: la Catalunya Nord podrà regar i aneu a saber si la germanor nacional construirà, en secret, una riereta clandestina que abocarà uns litres d'aigua en terres del Principat.

Sigui com sigui, el que importa de la notícia hidràulica és que fins i tot les humitats apareixen només del costat dels potentats.

